

Ivan Kukučka študent 3. ročníka mechatroniky na Strojníckej fakulte Vysokého učenia technického v Brne

Mechatronika je dosť komplexná veda, ktorá v sebe zahŕňa mechaniku, elektroniku a informatiku. Objasnenie tohto pojmu píšem preto, aby ste vedeli, že na strednej škole som nikdy neprogramoval, no napriek tomu sa to dá na vysokej škole dohnať. Keď som si v septime vyberal semináre, stále som nevedel, aké zameranie by som chcel v budúcnosti študovať. Na škole boli predmety, ktoré ma bavili viac, napríklad fyzika alebo matematika, no napriek tomu som sa rozhodol pre tento smer. Povedal som si, že je dobré pracovať v odvetví, v ktorom sa stále niečo deje a kde to napreduje. Navyše, je to smer, ktorý momentálne má veľký prím v priemysle. Prvé dni v novej škole som si nebol istý, či je mechatronika to pravé pre mňa, no napokon som prekonal pochyby a spravil som si zo štúdia aj môj koníček, ktorý ma naplňa.

Rád by som sa vrátil k spomienkam na gymnázium. Priznávam, že som bol jednotkár, no nepokladám sa za múdreho ani chytrého. Myslím si, že dobré známky by mohol mať ktokoľvek, stačí len chcieť. Okolo mňa sa pohybovalo niekoľko frflošov, ktorí tvrdili, že aj tak mi tie jednotky v ničom v budúcnosti nepomôžu, a že to nikoho nebude zaujímať. Ja však neľutujem rozhodnutie byť vzorným študentom, lebo aj tak nič iné okrem školy som nemal na práci. Dobré známky mi napokon dovolili študovať na univerzite bez prijímacích skúšok a myslím si, že práve v tom dôležitom prechodnom období človeka to prinieslo výrazné uľahčenie.

Jeden z mojich najobľúbenejších predmetov bol dejepis a všetky ročníky nás učila naša bývalá triedna pani profesorka Magdolenová. Pre mnohých študentov bol dejepis nezaujímavý, no ja som oceňoval, že pani profesorka často pridávala do učiva poznatky, ktoré neboli v učebniciach a mal som tak možnosť dozvedieť sa viac. Aj to bol dôvod, prečo som pochyboval, či bude štúdium techniky pre mňa, keďže história a jej poznatky boli pre mňa veľkým koníčkom. Ďalší predmet, na ktorý sa dobre spomína, bola angličtina s pani profesorkou Holecovou. Pokiaľ si dobre spomínam, tak pani profesorka od nás vyžadovala každý týždeň slohové práce. Musím však uznať, že na maturitu sme boli perfektne pripravení. Na univerzite si zvyknete, že práca s cudzím jazykom v ktoromkoľvek zameraní bude na dennom poriadku (či už písanie vlastných prác, alebo štúdium zo zahraničnej literatúry), preto si vážte takýchto profesorov. Vedia, čo robia.

Rozhodnutie ísť študovať do Česka neľutujem. V pravom slova zmysle to je síce zahraničie, ale som skutočne blízko domova, zvyky sú podobné ako u nás a ani reč nepredstavuje žiadnu bariéru. Zdá sa, že momentálne je akýsi trend ísť študovať do Brna či Prahy, no je to spôsobené tým, že školy v týchto mestách sú skutočne kvalitné (samozrejme, nie všetky!). Neznamená to však, že na Slovensku sú všetky školy horšie. Stredoškólakom by som radil, aby pri výbere školy nepozerali len na to, ako vysoko sa škola v rebríčku univerzít nachádza. Je možné, že škola, ktorá nepredstavuje taký pojem ako iná, prestížnejšia, má nejaké konkrétne zamerania oveľa lepšie. Je potrebné si zistiť čo najviac informácií o zameraní, ktoré by ste radi študovali a prípadne v predstihu navštíviť školy, ktoré sa daným smerom zaoberajú. Prajem vám veľa šťastia pri výbere školy.